

FJORTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 7 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 28:10–22

Jakob begav sig från Beer-Seba på väg till Haran. Och han kom då till den heliga platsen och stannade där över natten, ty solen hade gått ned. Och han tog en av stenarna på platsen för att ha den till huvudgård och lade sig att sova där. Då hade han en dröm. Han såg en stege vara rest på jorden, och dess övre ända räckte upp till himmelen, och Guds änglar steg upp och ned på den. Och se, Herren stod framför honom och sade: »Jag är Herren, Abrahams, din faders, Gud och Isaks Gud. Det land där du ligger skall jag ge åt dig och din säd. Och din säd skall bli som stoftet på jorden, och du skall utbreda dig åt väster och öster och norr och söder, och alla släkter på jorden skall bli välsignade i dig och i din säd. Och se, jag är med dig och skall bevara dig, vart du än går, och jag skall föra dig tillbaka till detta land. Ty jag skall inte överge dig, till dess jag har gjort vad jag har lovat dig.«

När Jakob vaknade upp ur sömnen, sade han: »Herren är sannerligen på denna plats, och jag visste det inte!« Och han greps av fruktan och sade: »Detta måste vara en helig plats. Här bor förvisso Gud, och här är himmelens port.«

Och tidigt på morgonen steg Jakob upp och tog stenen som han hade haft till huvudgård och reste den till en stod och göt olja ovanpå den. Och han gav den platsen namnet Betel. Förut hade staden hetat Lus. Och Jakob gav ett löfte och sade: »Om Gud är med mig och bevarar mig under den resa som jag nu gör och ger mig bröd att äta och kläder att klä mig med, så att jag kommer i frid tillbaka till min faders hus, då skall Herren vara min Gud. Och denna sten som jag har rest till en stod skall bli ett Guds hus, och av allt vad du ger mig skall jag ge dig tionde.«

Responsoriepsalm Ps 91:1–4, 14–15ab (R. jfr 2b)

R. Herre, min Gud, jag förtröstar på dig.

Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmäktiges skugga,
han säger: »I Herren har jag min tillflykt och min borg,
min Gud, på vilken jag förtröstar.« R.

Ja, han skall rädda dig från fågelfångarens snara
och från pesten, som fördärvar.
Med sina fjädrar skall han betäcka dig,
och under hans vingar skall du finna tillflykt. R.

»Han håller sig intill mig, därför skall jag befria honom.
Jag skall beskydda honom,
därför att han känner mitt namn.

Han åkallar mig, och jag skall svara honom.

Jag är med honom i nöden.« R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 28:10–22

Jakob lämnade Béer Shéva och tog vägen mot Harran. Han kom fram till en plats där han stannade för natten, eftersom solen hade gått ner. Han tog en av stenarna på platsen för att ha den vid huvudgården. Sedan lade han sig att sova där.

I drömmen såg han en trappa som ledde från jorden ända upp till himlen, och Guds änglar gick upp och ner för den. Och Herren stod framför honom och sade: "Jag är Herren, din fader Abrahams Gud och Isaks Gud. Marken som du ligger på skall jag ge åt dig och dina ättlingar. De skall bli som stoftkornen på jorden, och du skall utbreda dig åt väster och öster, åt norr och söder, och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som du och dina ättlingar har fått. Och jag skall vara med dig och skydda dig vart du än går; jag skall föra dig tillbaka till detta land. Jag kommer inte att överge dig, jag skall fullgöra det som jag har lovat dig."

Jakob vaknade upp ur sömnen. "Sannerligen", sade han, "Herren är på denna plats, och jag visste det inte!" Och han greps av bävan och sade: "Detta är en plats som väcker bävan, det måste vara Guds boning, här är himlens port." Tidigt nästa morgon tog Jakob stenen som han haft vid huvudgården och reste den som en stod och göt olja över den. Han kallade platsen Betel; tidigare hette staden Lus.

Jakob avgav ett löfte: "Om Gud är med mig och skyddar mig på denna min färd och ger mig mat att äta och kläder att klä mig med, så att jag kommer välbehållen hem igen, då skall Herren vara min Gud, och stenen som jag har rest som en stod skall bli en Guds boning. Och av allt du låter mig få skall jag ge dig tionde."

Responsoriepsalm Ps 91:1–4, 14–15ab (R. jfr 2b)

R. Min Gud, jag förtröstar på dig.

Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmäktiges skugga,
han säger: "I Herren har jag min tillflykt och min borg,
min Gud, på vilken jag förtröstar." R.

Ja, han skall rädda dig från fågelfångarens snara
och från pesten, som fördärvar.
Med sina fjädrar skall han täcka dig,
under hans vingar skall du finna tillflykt,
hans trofasthet är sköld och skärm. R.

Han håller sig intill mig, därför skall jag befria honom,
jag skall beskydda honom, därför att han känner mitt namn.
Han åkallar mig, och jag skall svara honom,

jag är med honom i nöden. R.

Halleluja Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangeliet.

Evangelium Matt 9:18–26

Vid den tiden då Jesus talade till folket, kom en synagogföreståndare och föll ner för honom och sade: »Min dotter har just dött, men kom och lägg din hand på henne, så får hon liv igen.« Då reste sig Jesus och gick med honom, och lärjungarna följde efter. Men en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år kom bakifrån och rörde vid tofsen på hans mantel, eftersom hon tänkte: »Får jag bara röra vid hans kläder så blir jag hjälpt.« Jesus vände sig om och fick se henne och sade: »Var inte orolig, min dotter. Din tro har hjälpt dig.« Och från det ögonblicket var hon frisk. När Jesus kom hem till föreståndaren och mötte flöjtblåsarna och den klagande hopen, sade han: »Gå härifrån. Flickan är inte död, hon sover.« Då skrattade de åt honom. Men när folket hade motats bort, gick han in och tog flickans hand, och hon steg upp. Ryktet om vad som hade hänt spred sig i hela den trakten.

TISDAG DEN 8 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 32:22–32

Jakob steg upp och tog sina båda hustrur och sina båda tjänstekvinnor och sina elva söner och gick över Jabboks vadställe. Han tog dem och förde dem över bäcken och förde dessutom över vad han i övrigt ägde. Och Jakob blev ensam kvar.

Då brottades en man med honom, tills morgonrodnaden gick upp. Och när denne såg att han inte kunde övervinna Jakob, gav han honom ett slag på höftleden, så att höften gick ur led, medan han brottades med honom. Och mannen sade: »Släpp mig, ty morgonrodnaden går upp.« Men han svarade: »Jag släpper dig inte, med mindre du välsignar mig.«

Då sade han till honom: »Vad är ditt namn?« Han svarade: »Jakob.« Han sade: »Du skall inte mer heta Jakob, utan Israel, ty du har kämpat med Gud och med människor och vunnit seger.« Då frågade Jakob och sade: »Låt mig veta ditt namn.« Han svarade: »Varför frågar du efter mitt namn?« Och han välsignade honom där.

Men Jakob gav platsen namnet Peniel, »ty«, sade han, »jag har sett Gud ansikte mot ansikte, och dock har mitt liv blivit räddat.« Och när han hade kommit förbi Penuel, såg han solen gå upp. Men han haltade på höften. Fördenskull äter Israels barn ännu i dag inte höftsenan som ligger på höftleden, därför nämligen, att han gav Jakob ett slag på höftleden, på höftsenan.

Responsoriepsalm Ps 17:1–3, 6–8, 15 (R. 15a)

R. I rättfärdighet skall jag skåda Herrens ansikte.

Hör, o Herre, en rättfärdig sak,
ge akt på mitt rop, lyssna till min bön.
Den kommer inte från falska läppar. R.

Jag ber dig, Herre: Ge mig min rätt,
dina ögon ser vad som är rätt och sant.
Du prövar mitt hjärta,
du utforskar det om natten,
du rannsakar mig men finner ingen orätt,
inga onda tankar går ut ur min mun. R.

Jag åkallar dig, ty du, Gud, skall svara mig.
Vänd ditt öra till mig, hör mina ord.
Bevisa din underbara nåd,
och befria mig från fienden,
du som räddar dem
som tar sin tillflykt till din högra hand. R.

Bevara mig som en ögonsten,
skydda mig i dina vingars skugga.
I rättfärdighet skall jag skåda ditt ansikte,
när jag vaknar, vill jag mätta mig av din åsyn. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 32:22–32

Jakob steg upp och tog sina båda hustrur och sina båda tjänstekvinnor och sina elva söner och gick över Jabboks vadställe. Han tog dem och förde dem över bäcken och förde dessutom över vad han i övrigt ägde. Och Jakob blev ensam kvar.

Då brottades en man med honom, tills morgonrodnaden gick upp. Och när denne såg att han inte kunde övervinna Jakob, gav han honom ett slag på höftleden, så att höften gick ur led, medan han brottades med honom. Och mannen sade: »Släpp mig, ty morgonrodnaden går upp.« Men han svarade: »Jag släpper dig inte, med mindre du välsignar mig.«

Då sade han till honom: »Vad är ditt namn?« Han svarade: »Jakob.« Han sade: »Du skall inte mer heta Jakob, utan Israel, ty du har kämpat med Gud och med människor och vunnit seger.« Då frågade Jakob och sade: »Låt mig veta ditt namn.« Han svarade: »Varför frågar du efter mitt namn?« Och han välsignade honom där.

Men Jakob gav platsen namnet Peniel, »ty«, sade han, »jag har sett Gud ansikte mot ansikte, och dock har mitt liv blivit räddat.« Och när han hade kommit förbi Penuel, såg han solen gå upp. Men han haltade på höften. Fördenskull äter Israels

barn ännu i dag inte höftsenan som ligger på höftleden, därför nämligen, att han gav Jakob ett slag på höftleden, på höftsenan.

Responsoriepsalm Ps 17:1-3, 6-8, 15 (R. 15a)

R. I rättfärdighet skall jag skåda Herrens ansikte.

Hör, o Herre, en rättfärdig sak,
ge akt på mitt rop, lyssna till min bön.
Den kommer inte från falska läppar. R.

Jag ber dig, Herre: Ge mig min rätt,
dina ögon ser vad som är rätt och sant.
Du prövar mitt hjärta,
du utforskar det om natten,
du rannsakar mig men finner ingen orätt,
inga onda tankar går ut ur min mun. R.

Jag åkallar dig, ty du, Gud, skall svara mig.
Vänd ditt öra till mig, hör mina ord.
Bevisa din underbara nåd,
och befria mig från fienden,
du som räddar dem
som tar sin tillflykt till din högra hand. R.

Bevara mig som en ögonsten,
skydda mig i dina vingars skugga.
I rättfärdighet skall jag skåda ditt ansikte,
när jag vaknar, vill jag mätta mig av din åsyn. R.

Halleluja Joh 10:14

V. Jag är den gode herden, säger Herren;
jag känner mina får, och de känner mig.

Evangelium Matt 9:32-38

Vid den tiden kom folket till Jesus med en besatt som var stum. Han drev ut demonen, och den stumme började tala. Och folket häpnade och sade: »Aldrig förr har man sett något sådant i Israel.« Men fariseerna sade: »Det är med demonernas furste som han driver ut demonerna.«

Jesus vandrade omkring i alla städerna och byarna, och han undervisade i synagogorna, förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor. När han såg människorna, fylldes han av medlidande med dem, för de var illa medfarna och hjälplösa, som får utan herde, och han sade till sina lärjungar: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut

arbetare till sin skörd.«

ONSDAG DEN 9 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 41:55–57; 42:5–7a, 17–24a

Hela Egyptens land började hungra och folket ropade till farao efter bröd, då sade farao till alla egyptier: »Gå till Josef, och gör vad han säger er.« När nu alltså hungersnöd var över hela landet, öppnade Josef alla förrådshus och sålde säd åt egyptierna. Men hungersnöden blev allt större i Egyptens land. Och från alla länder kom man till Josef i Egypten för att köpa säd, ty hungersnöden blev allt större i alla länder.

Så kom då, bland de andra, också Israels söner för att köpa säd. Ty hungersnöd rådde i Kanaans land. Och Josef var den som hade att befalla i landet. Det var han som sålde säd åt allt folket i landet. Då nu Josefs bröder kom dit, föll de ned till jorden på sitt ansikte inför honom. När då Josef fick se sina bröder, kände han igen dem. Han lät hålla dem allesammans i fängelse under tre dagar.

Men på tredje dagen sade Josef till dem: »Om ni vill leva, så gör på detta sätt, ty jag fruktar Gud: Är ni redliga män, så må en av er, ni bröder, stanna som fånge i huset där ni har suttit fångslade. Men ni andra må fara er väg och föra hem med er den säd som ni har köpt till hjälp mot hungersnöden hemma hos er. För sedan er yngste broder hit till mig. Om så era ord visar sig vara sanna, skall ni slippa att dö.«

Och de måste göra så. Men de sade till varandra: »Förvisso har vi dragit skuld över oss genom det som vi gjorde mot vår broder. Ty vi såg hans själs ångest, när han bad oss om förbarmande, och vi ville ändå inte lyssna till honom. Därför har vi själva kommit i denna ångest.«

Ruben svarade dem: »Sade jag inte till er: 'Förbryt er inte mot gossen'? Men ni lyssnade inte till mig. Se, därför utkrävs nu hans blod.« Men de visste inte att Josef förstod detta, ty han talade med dem genom tolk. Och han vände sig bort från dem och grät.

Responsoriepsalm Ps 33:2–3, 10–11, 18–19 (R. 22)

R. Må din nåd vara över oss, såsom vi hoppas på dig.

Tacka Herren till lyrans klang,
lovsjung honom till tiosträngad harpa.
Sjung en ny sång till hans ära,
spela skönt med jubelklang. R.

Herren gjorde hedningarnas råd om intet,
han lät folkens planer komma på skam.
Men Herrens råd består för evigt,
hans planer från släkte till släkte. R.

Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom,
till dem som hoppas på hans nåd.
Han vill rädda dem från döden
och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 41:55–57; 42:5–7a, 17–24a

När man började känna av hungersnöden över hela Egypten och folket ropade till farao efter bröd svarade han: "Gå till Josef och gör som han säger." Då nu hungersnöden hade drabbat hela landet öppnade Josef alla spannmålsförråden och sålde säd till egypterna, eftersom hungersnöden var svår i Egypten. Och från hela jorden kom man till Egypten för att köpa säd av Josef, ty det var svår hungersnöd överallt.

Bland alla andra som kom för att köpa säd kom också Israels söner, ty hungersnöden hade drabbat Kanaan. Josef var den som hade makten i Egypten, det var han som sålde säd till alla i landet, och därför kom nu Josefs bröder och bugade sig till jorden för honom. När Josef fick se sina bröder kände han igen dem, men han gav sig inte till känna för dem. Sedan satte han dem alla i häkte i tre dagar.

Den tredje dagen sade Josef till dem: "Om ni gör som jag säger skall ni få leva – jag fruktar Gud. Nu skall vi se om ni är hederliga: en av er får stanna kvar i häktet, och ni andra får ge er av med säd till era svältande familjer. Sedan tar ni med er yngste bror till mig. Det blir beviset för att ni har talat sanning, och då slipper ni dö." Och så måste de göra. Men bröderna sade till varandra: "Detta är straffet för det vi gjorde mot vår bror. Vi såg hur förtvivlad han var, han bad om förbarmande, men vi lyssnade inte på honom. Därför har vi nu själva drabbats av denna olycka." Ruben svarade dem: "Jag sade ju att ni inte skulle göra pojken illa. Men ni ville inte höra på, och nu kommer vedergällningen för hans blod." De visste inte att Josef förstod vad de sade, eftersom han hade talat med dem genom tolk. Nu vände han sig bort och gick ut och grät.

Responsoriepsalm Ps 33:2–3, 10–11, 18–19 (R. jfr 22)

R. Må din nåd, Herre, vila över oss.

Tacka Herren till lyrans klang,
lovsjung honom till tiosträngad harpa.
Sjung en ny sång till hans ära,
spela skönt med jubelklang. R.

Herren gjorde hedningarnas råd om intet,
han lät folkens planer komma på skam.
Men Herrens råd består för evigt,
hans hjärtas tankar från släkte till släkte. R.

Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom,
till dem som hoppas på hans nåd.
Han vill rädda dem från döden
och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Halleluja Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium Matt 10:1–7

Vid den tiden kallade Jesus till sig sina tolv lärjungar och gav dem makt över orena andar, så att de kunde driva ut dem och bota alla slags sjukdomar och krämpor. Detta är namnen på de tolv apostlarna: först Simon, som kallas Petrus, vidare hans bror Andreas, Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, Filippus och Bartolomaios, Tomas och tullindrivaren Matteus, Jakob, Alfaios son, och Taddaios, Simon Kananaios och Judas Iskariot, han som förrådde honom.

Dessa tolv sände Jesus ut, och han befallde dem: »Ta inte vägen till hedningarna och gå inte in i någon samarisk stad. Gå i stället till de förlorade fåren i Israels folk. Förkunna på er väg att himmelriket är nära.«

TORSDAG DEN 10 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 44:18–21, 23b–29; 45:1–5

Juda trädde fram till Josef och sade: »Hör mig, herre. Låt din tjänare tala ett ord inför min herre, och må din vrede inte väckas mot din tjänare. Ty du är som farao. Min herre frågade sina tjänare och sade: 'Har ni er fader eller någon broder ännu därhemma?' Och vi svarade min herre: 'Vi har en åldrig fader och en son till honom, en som är född på hans ålderdom och ännu är ung. Men en broder till denne är död, så att han ensam är kvar efter sin moder, och hans fader har honom kär.' Då sade du till dina tjänare: 'För honom hitned till mig, så att jag kan låta mitt öga vila på honom. Om er yngste broder inte följer med hitned, så får ni inte mer komma inför mitt ansikte.'

När vi därefter hade kommit hem till din tjänare, min fader, berättade vi för honom vad min herre hade sagt. Och när sedan vår fader sade: 'Far tillbaka och köp litet säd till föda åt oss', svarade vi: 'Vi kan inte fara ditned. Endast på det villkoret vill vi fara, att vår yngste broder följer med oss. Ty vi får inte komma inför mannens ansikte, om vår yngste broder inte är med oss.' Men din tjänare, min fader, sade till oss: 'Ni vet själva att min hustru har fött åt mig två söner, och den ene gick bort ifrån mig, och jag sade: Förvisso är han ihjälriven. Och jag har inte sett honom sedan den tiden. Om ni nu tar också denne ifrån mig och någon olycka händer honom, så skall ni bringa mina grå hår med jämmer ned i dödsriket.'

Då kunde Josef inte längre behärska sig inför alla dem som stod omkring honom. Han ropade: »Må alla gå ut härifrån.« Och ingen fick stanna inne hos Josef, när han gav sig till känna för sina bröder. Och han brast ut i högljudd gråt, så att egyptierna hörde det. Också faraos husfolk hörde det. Och Josef sade till sina bröder: »Jag är Josef. Lever min fader ännu?« Men hans bröder kunde inte svara honom, så förskräckta blev de för honom. Då sade Josef till sina bröder: »Kom hit fram till mig.« Och när de kom fram, sade han: »Jag är Josef, er broder, som ni sålde till Egypten. Men var nu inte bedrövade och gräm er inte över att ni har sålt mig hit. Ty för att bevara människors liv har Gud sänt mig hit före er.«

Responsoriepsalm Ps 105:16–21 (R. 5a)

R. Tänk på de underbara gärningar Herren har gjort
eller: Halleluja.

Gud befallde hungersnöd att komma över landet
och fördärvade alla deras brödförråd,
men han sände Josef före dem
och lät honom bli såld till träl. R.

Man slog hans fötter i bojor,
han fick ligga fjättrad i järn,
till den tid då det han sagt blev uppfyllt
och Herrens ord bevisade hans oskuld. R.

Då sände konungen och lät släppa honom lös,
folkens härskare gav honom fri.
Han satte honom till herre över sitt hus,
till att förvalta all hans egendom. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 44:18–21, 23b–29; 45:1–5

Juda vände sig till Josef och sade: "Lyssna på mig, herre. Låt mig få säga ett ord, och bli inte vred på din tjänare, du som är faraos like.

Du frågade oss, herre, om vi hade far eller bror. Vi svarade dig, herre: Vi har vår gamle far, och han har en son, en ung pojke som han har fått på gamla dagar. Pojkens bror är död. Därför är han ensam kvar efter sin mor, och han är sin fars älsklingsson. – Då befallde du oss att föra honom hit till dig, så att du fick se honom. Om inte vår yngste bror följde med oss hit skulle vi aldrig mer få visa oss för dig. Så kom vi hem till vår far, din tjänare, och berättade för honom vad du sagt.

När sedan vår far sade åt oss att fara tillbaka och köpa litet brödsäd svarade vi: Det kan vi inte. Bara om vår yngste bror följer med oss kan vi fara. Vi får inte visa oss för mannen om inte vår yngste bror är med. Då sade vår far: Ni vet ju att min hustru födde mig två söner. Den ene försvann ifrån mig, och jag förstod att han var

ihjälriver. Jag har inte sett honom mer. Om ni tar också den här sonen ifrån mig och det händer honom en olycka, så driver ni er gamle far med smärta ner i dödsriket.”

Nu kunde Josef inte längre behärska sina känslor inför hovmännen. ”Låt alla gå ut härifrån”, ropade han, och ingen av dem var kvar hos honom då han gav sig till känna för sina bröder. Och Josef brast i gråt. Han grät så högt att egypterna hörde det, och faraos hov fick veta vad som hänt. Josef sade till sina bröder: ”Jag är Josef. Lever min far?” Hans bröder kunde inte svara honom, så förskräckta blev de. Då sade Josef till bröderna: ”Kom fram hit.” De gick fram till honom, och Josef sade: ”Jag är Josef, er bror, som ni sålde till Egypten. Men var inte bedrövade för att ni sålde mig hit och förebrå er ingenting. Det var för att rädda liv som Gud skickade mig hit före er.”

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 105:16–21 (R. 5a)

R. Tänk på de underbara gärningar han gjort eller Halleluja.

Han befallde hungersnöd att komma över landet
och fördärvade alla deras brödförråd,
men han hade sänt Josef före dem
och låtit honom bli såld till träl. R.

Man slog hans fötter i bojor,
han fick ligga fjättrad i järn,
till den tid då det han sagt blev uppfyllt
och Herrens ord bevisade hans oskuld. R.

Då lät kungen släppa honom lös,
folkens härskare gav honom fri.
Han satte honom till herre över sitt hus,
till att förvalta all hans egendom. R.

Halleluja Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium Matt 10:7–15

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Förkunna på er väg att himmelriket är nära. Bota sjuka, väck upp döda, gör spetälska rena och driv ut demoner; ge som gåva vad ni har fått som gåva. Skaffa inte guld eller silver eller koppar att ha i bältet, ingen påse för färdens, inte mer än en enda skjorta, inga sandaler och ingen stav. Ty arbetaren är värd sin mat. I varje stad eller by ni kommer till skall ni ta reda på vem som är värdig där och stanna hos honom tills ni skall vidare. Stig in i huset med en fridshälsning, och om huset är värdigt, skall det få den frid ni önskar det. Men om

det inte är värdigt, skall den friden vända tillbaka till er. Om man inte tar emot er eller lyssnar till era ord, så lämna det huset eller den staden och skaka bort dess damm från era fötter. Sannerligen, det skall bli lindrigare på domens dag för Sodoms och Gomorras land än för en sådan stad.«

FREDAG DEN 11 JULI

S:T BENEDICTUS AV NURSIA

Fest

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 1994:

Läsning Ords 2:1–9

Min son, om du tar emot mina ord
och gömmer mina bud inom dig,
så att du låter ditt öra lyssna till visheten
och böjer ditt hjärta till klokheten,
ja, om du ropar efter förståndet
och höjer din röst för att kalla på klokheten,
om du söker efter henne som efter silver
och letar efter henne som efter en skatt,
då skall du förstå Herrens fruktan,
och Guds kunskap skall du då finna.
Ty Herren är den som ger vishet,
från hans mun kommer kunskap och förstånd.
Åt de redliga förvarar han sällhet,
han är en sköld för dem som vandrar i ostrafflighet,
ty han beskyddar det rättas stigar,
och sina frommas väg bevarar han.
Då skall du förstå rättfärdighet och rätt och redlighet,
ja, det godas alla vägar.

Responsoriepsalm Ps 34:2–11 (R. 2a el. 9a)

R. Jag vill lova Herren alltid.
eller: Smaka och se att Herren är god.

Jag vill lova Herren alltid,
hans pris skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och ur all min förskräckelse räddade han mig. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och frälste honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel slår sitt läger
omkring dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den man som tar sin tillflykt till honom. R.

Frukta Herren, ni hans heliga,
ty de som fruktar honom lider ingen brist.
Unga lejon lider nöd och hungrar,
men de som söker Herren har inte brist på något gott. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 2023:

Läsning Ords 2:1-9

Min son, om du tar emot mina ord
och bevarar mina bud inom dig,
så att du lyssnar till visheten
och öppnar ditt hjärta för insikten,
om du ropar på klokheten
och kallar på insikten,
om du söker henne som man söker silver,
letar som efter en skatt,
då skall du förstå vad gudsfruktan är
och vinna kunskap om Gud.
Ty det är Herren som skänker vishet,
från hans mun kommer kunskap och insikt.
Han har framgång i beredskap åt den redlige,
han är den oförvitliges sköld,
han vakar över det rättas vägar
och skyddar sina trognas stigar.
Då skall du inse vad rättfärdighet, rätt och redbarhet är,
det godas alla vägar.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 34:2-11 (R. 2a ; 9a)

R. Jag vill alltid prisa Herren *eller* Smaka och se att Herren är god.

Jag vill alltid prisa Herren,

hans lov skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig
och räddade mig ur all min förskräckelse. R.

Se mot honom, ta emot hans ljus,
era ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade,
och Herren hörde honom
och räddade honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel beskyddar dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den som tar sin tillflykt till honom. R.

Frukta Herren, ni hans heliga,
ty de som fruktar honom lider ingen brist.
Rika lider nöd och hungrar,
men de som söker Herren lider inte brist på något gott. R.

Halleluja Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden:
dem hör himmelriket till.

Evangelium Matt 19:27–29

Vid den tiden sade Petrus till Jesus: »Vi har ju lämnat allt och följt dig. Hur blir det då för oss?» Jesus svarade: »Sannerligen, vid världens återfödelse, när Människosonen sätter sig på härlighetens tron, skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. Var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv.«

LÖRDAG DEN 12 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 49:29–33; 50:15–26a

Jakob befallde sina söner och sade till dem: »Jag skall nu samlas till mitt folk. Begrav mig bredvid mina fäder, i grottan på hetiten Efrons åker, i den grotta som ligger på åkern i Makpela, mitt emot Mamre, i Kanaans land, den åker som Abraham köpte till egen grav av hetiten Efron, där de har begravt Abraham och hans hustru Sara, där de också har begravt Isak och hans hustru Rebecka, och där jag själv har begravt Lea, på den åkern som tillsammans med grottan där köptes av Hets barn.« När Jakob hade gett sina söner denna befallning, drog han sina fötter upp i sängen. Och han gav upp andan och blev samlad till sina fäder.

Men när Josefs bröder såg att deras fader var död, tänkte de: »Kanhända skall Josef nu bli hatisk mot oss och vedergälla oss allt det onda som vi har gjort mot honom.« Därför sände de bud till Josef och lät säga: »Din fader befallde oss så före sin död: 'Så skall ni säga till Josef: Käre, förlåt dina bröder vad de har brutit och syndat, genom att de har handlat så illa mot dig.' Förlåt alltså nu din faders Guds tjänare vad de har brutit.« Och Josef grät, när de lät säga detta till honom. Sedan kom också hans bröder själva och föll ned för honom och sade: »Se, vi vill vara tjänare åt dig.«

Men Josef sade till dem: »Frukta inte. Håller ni då mig för Gud? Ni tänkte ont mot mig, men Gud har tänkt det till godo för att låta det ske som nu har skett och så behålla mycket folk vid liv. Frukta därför inte nu. Jag skall försörja er och era kvinnor och barn.« Och han tröstade dem och talade vänligt med dem.

Och Josef bodde kvar i Egypten med sin faders hus. Och Josef blev 110 år gammal. Och Josef fick se Efraims barn till tredje led. Också av Makir, Manasses son, föddes barn i Josefs sköte. Och Josef sade till sina bröder: »Jag dör, men Gud skall förvisso se till er, och föra er upp från detta land till det land som han med ed har lovat åt Abraham, Isak och Jakob.« Och Josef tog en ed av Israels barn och sade: »När nu Gud ser till er, för då mina ben härifrån.« Och Josef dog, när han var 110 år gammal.

Responsoriepsalm Ps 105:1–4, 6–7 (R. jfr Ps 69:33)

R. Sök efter Herren och era hjärtan skall leva.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.

Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.
Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 49:29–33; 50:15–26a

Jakob befallde sina söner: "När jag nu förenas med mina fäder skall ni begrava mig hos dem i grottan på hettiten Efrons fält, grottan på fältet i Makpéla utanför Mamre i Kanaan, det fält som Abraham köpte som gravplats av hettiten Efron. Där begravdes Abraham och hans hustru Sara, där begravdes Isak och hans hustru Rebecka, och där begravde jag Lea." – Fältet med grottan förvärvades från hettiterna.

När Jakob hade sagt detta till sina söner drog han upp fötterna i sängen. Så dog han och förenades med sina fäder.

När han dött och Josefs bröder tänkte på att deras far var borta sade de: "Kanske Josef hyser agg till oss och vill ge igen för allt ont vi har gjort honom." Därför skickade de bud till Josef och lät säga: "Innan han dog bad din far att vi skulle säga till dig: 'Vi ber dig förlåta oss, dina bröder, vår synd och skuld. Vi har gjort dig mycket ont.' Så förlåt oss, din fars Guds tjänare, den synd vi har begått!" Vid dessa ord brast Josef i gråt. Sedan kom också bröderna själva och föll ner inför honom och sade: "Vi är dina slavar." Men Josef sade till dem: "Var inte rädda. Jag är ju inte Gud! Ni ville mig ont, men Gud har vänt det till något gott. Han ville göra det som nu har skett och därigenom bevara många människor vid liv. Var inte rädda, jag skall sörja för er och era barn." Så talade han lugnande och uppmuntrande till dem.

Josef bodde kvar i Egypten tillsammans med sin släkt, och han levde i 110 år. På Efraims sida fick han se barn i tredje led, och barn till Manásses son Makír kunde han uppta som sina. Josef sade till sina fränder: "Jag skall snart dö, men Gud kommer att ta sig an er och föra er från detta land upp till det land som han med ed har lovat Abraham, Isak och Jakob." Sedan tog han en ed av Israels ättlingar och sade: "Gud kommer att ta sig an er, och då skall ni föra mina ben härifrån." Så dog Josef i en ålder av 110 år, och han blev balsamerad och lagd i en kista i Egypten.

Responsoriepsalm Ps 105:1–4, 6–7 (R. jfr Ps 69:33)

R. Sök Herren, och era hjärtan skall leva.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.

Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt,
han är Herren, vår Gud,
över hela jorden når hans domar. R.

Halleluja 1 Pet 4:14

V. Saliga är ni om ni skymfas för Kristi namns skull,
ty Guds ande, vilar över er.

Evangelium Matt 10:24–33

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Lärjungen är inte förmer än sin lärare och tjänaren inte förmer än sin herre. Lärjungen skall vara nöjd om han får det som sin lärare och tjänaren om han får det som sin herre. Om man har kallat husets herre för Beelsebul, kan då hans husfolk vänta sig något bättre?

Var alltså inte rädda för dem. Det finns ingenting gömt som inte skall komma i dagen och ingenting dolt som inte skall bli känt. Vad jag säger er i mörkret, det skall ni säga i dagsljuset, och vad jag viskar i ert öra, det skall ni ropa ut från taken. Var inte rädda för dem som kan döda kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan förgöra både själ och kropp i helvetet. Säljs inte två sparvar för en kopparslant? Men ingen av dem faller till marken utan att er fader vet om det. Och på er är till och med hårstråna räknade. Var alltså inte rädda: ni är mer värda än aldrig så många sparvar.

Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.«

FEMTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 13 JULI

Första läsningen 5 Mos 30:10–14

Mose sade till folket: »Lyssna till Herren, din Gud, och följ hans bud och stadgar, allt som har skrivits ner i denna lagbok, och vänd tillbaka till Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ. Denna lag som jag i dag ger dig är inte ofattbar eller ouppnåelig för dig. Den finns inte uppe i himlen, så att du måste fråga: Vem kan fara upp till himlen och hämta den åt oss, så att vi får höra den och kan följa den? Den finns inte bortom havet, så att du måste fråga: Vem kan fara över havet och hämta den åt oss, så att vi får höra den och kan följa den? Nej, dess ord är mycket nära dig, i din mun och i ditt hjärta, och därför kan du följa den.«

Responsoriepsalm Ps 69:14, 17, 30–31, 33–34, 36ab, 37 (R. jfr 14c)

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2000:

R. Svara mig i din stora godhet.

Jag kommer till dig med min bön,

må stunden vara den rätta.

Svara mig, Gud, i din stora godhet,

ge mig din trofasta hjälp.

Svara mig, Herre, i din trofasta godhet,
vänd dig till mig i din stora barmhärtighet. R.

Jag är betryckt och plågad,
rädda mig, Gud, och för mig i säkerhet.
Jag vill prisa Guds namn med sång
och tacka och lova honom. R.

De betryckta skall se det och glädjas,
ni som söker er till Gud skall få nytt mod,
ty Herren lyssnar till de fattiga
och föraktar inte de fångna. R.

Gud skall rädda Sion
och bygga upp Juda städer.
Det skall gå i arv till hans tjänares barn,
de som älskar hans namn skall bo där. R.

eller: Ps 19:8–11 (R. jfr 5 Mos 30:2)

R. Lyssna till Herren av hela ditt hjärta.

Herrens lag är utan brist,
den ger liv på nytt.
Herrens lära är sann,
den gör den oerfarne vis. R.

Herrens påbud är rätta,
de ger hjärtat glädje.
Herrens befallningar är klara,
de gör blicken ljus. R.

Herrens ord är rena,
de skall alltid bestå.
Herrens stadgar är sanna,
de är alla rättfärdiga. R.

De är mer åtråvärda än guld,
än rent guld i mängd,
och sötare än honung,
än självrunden honung. R.

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2025:

R. Ni som söker Gud, era hjärtan skall leva.

Jag kommer med min bön till dig.
Herre, låt nådens stund vara inne.
Hör mig, Gud, i din stora barmhärtighet,
svara mig i din frälsande trofasthet. R.

Svara mig, Herre, i din nåd och godhet,
vänd dig till mig i din stora barmhärtighet.
Mig som är betryckt och plågad,
mig skall du, o Gud, hjälpa och beskydda. R.

Jag vill lova Guds namn med sång
och med tacksägelse upphöja honom.
När de ödmjuka ser det, skall de glädja sig,
ni som söker Gud, era hjärtan skall leva. R.

Ty Herren lyssnar till de fattiga
och föraktar inte sina fångna.
Gud skall rädda Sion,
Judas städer skall han bygga upp.
Deras barn skall få dem i arv,
och de som älskar hans namn skall bo där. R.

R. Ni som söker Gud, era hjärtan skall leva.

eller: Ps 19:8–11 (R. jfr 5 Mos 30:2)

R. Herrens befallningar är rätta och ger glädje åt hjärtat.

Herrens lag är utan brist
och vederkvicker själen,
Herrens vittnesbörd är fast
och gör den oerfarne vis. R.

Herrens befallningar är rätta
och ger glädje åt hjärtat,
Herrens bud är klart
och upplyser ögonen. R.

Herrens fruktan är ren
och består för evigt,
Herrens stadgar är sanning,
de är alla rättfärdiga. R.

De är dyrbarare än guld,
än fint guld i mängd,
de är sötare än honung,

än renaste honung. R.

Andra läsningen Kol 1:15–20

Kristus Jesus är den osynlige Gudens avbild, den förstfödde i hela skapelsen, ty i honom skapades allt i himlen och på jorden, synligt och osynligt, troner och herravälden, härskare och makter; allt är skapat genom honom och till honom. Han finns före allting, och allting hålls samman i honom. Och han är huvudet för kroppen, för kyrkan, han som är begynnelsen, förstfödd från de döda till att överallt vara den främste, ty Gud beslöt att låta all fullhet bo i honom och att genom hans blod på korset stifta fred och försona allt med sig genom honom och till honom, allt på jorden och allt i himlen.

Halleluja Joh 6:63c, 68c

V. Alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium Luk 10:25–37

En laglärd som ville sätta Jesus på prov reste sig och sade: »Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?« Jesus sade: »Vad står det i lagen? Hur lyder orden?« Han svarade: »*Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.*« Jesus sade: »Det är rätt. Gör det, så får du leva.« För att visa att han var rättfärdig sade mannen till Jesus: »Och vem är min nästa?« På den frågan svarade Jesus: »En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd. En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi. Men en samarier som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande. Han gick fram och hällde olja och vin på sårerna och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer skall jag betala dig på återvägen.' Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?« Han svarade: »Den som visade honom barmhärtighet.« Då sade Jesus: »Gå du och gör som han!«